

Tuženik: Vijeće Europske unije (zastupnici: E. Finnegan i M. Chavrier, agenti)

Intervenijent u potporu tuženiku: Europska komisija (zastupnici: A. Aresu, J. Enegren i S. Pardo Quintillán, agenti)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.
3. Irska i Europska komisija snosit će vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 114, 20.4.2013.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 18. prosinca 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën protiv X

(Predmet C-87/13) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sloboda poslovnog nastana — Porezno zakonodavstvo — Porez na dohodak — Porezni obveznik nerezident — Odbitak troškova za nekretninu koja se smatra povijesnim spomenikom, a u kojoj stanuje njezin vlasnik — Nepostojanje prava na odbitak samo zato što spomenik nije klasificiran kao povijesni u državi oporezivanja, ali jest u državi boravišta)

(2015/C 065/04)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Staatssecretaris van Financiën

Tuženik: X

Izreka

Članak 49. UFEU-a valja tumačiti na način da mu nije protivno zakonodavstvo države članice sukladno kojem, u okviru zaštite državne kulturne baštine, pravo na odbitak troškova učinjenih za spomenike klasificirane kao povijesne imaju samo vlasnici spomenika koji se nalaze na njezinu državnom području, pod uvjetom da tu mogućnost imaju vlasnici spomenika koji se mogu povezati s kulturnom i povijesnom baštinom te države unatoč tome što su smješteni na državnom području druge države članice.

⁽¹⁾ SL C 141, 18.5.2013.